

[Hans Hansen (Rørby).]

ninger til det ærede Medlem Hr. Rager. Det ærede Medlem synes stadig at lide af en Slags Melankoli over for Retsforbundets Stilling, særlig dets Stilling til Krisen og til Spørgsmaalet om Toldforanstaltninger. Nu betyder det i Realiteten ikke saa meget, hvordan det ærede Medlem stiller sig til Retsforbundet, men man kan psykologisk udrede en hel Del deraf. Retsforbundet er ikke nogen Sinde paa et eneste Omraade gaaet imod det, der findes paa det ærede Medlems Partiprogram, men vi mener og hævder, at der maa sættes kraftigt ind over for Gennemførelsen af de Punkter paa det ærede Medlems Partiprogram, som vi er enige i. Vi benægter ingenlunde, at med det nuværende System, hvor Rigsdagen har faaet til Opgave at sørge for alle mulige Erhverv — en efter vor Mening fuldkommen haabløs Opgave —, maa man gennemføre mange socialistiske Foranstaltninger og Toldforanstaltninger, hvorved man flytter fra den ene til den anden; vi hævder blot, at i bedste Fald fører det kun til, at man hjælper dem, der i Øjeblikket sidder med Erhvervene, og skaber vanskeligere Vilkaar for Ungdommen, som rykker frem, fordi man samtidig skaber Plads — alle Forhold lige — for en højere Prioritering af Erhvervene og dermed forøger Gælden.

Men der kan jo ikke reelt være os noget imellem med Hensyn til Grundskyld og Frihandel efter det, der staar paa Det radikale Venstres Program. Vi kan have forskellige Meninger om, hvordan man bedst arbejder for det, men jeg ser ikke, at det af den Grund kan være nødvendigt for det ærede Medlem Hr. Rager at kritisere Retsforbundet, thi vi hævder netop de Punkter, der staar i hans eget Partis Program.

Men selv om vi nu ser forskelligt paa, hvordan man bedst gennemfører disse Mærkesager, saa kan det ikke være det, der skaber det ærede Medlems Melankoli over for Retsforbundet, thi her kunde vi godt med god Samvittighed arbejde paa hver sin Maade. Men jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Rager paa Bunden af sin Samvittighed har noget af en Tvivlens Orm, der nager og sætter ham i Uro for, at hans Stilling ikke er rigtig, baade over for de Vælgere, som han har givet Løfte om at arbejde paa anden Maade, og over for Virkningen af de Foranstaltninger, som det ærede Medlem her rækker Haand til.

Tilmeder er Stillingen jo den — det er en rent psykologisk Betragtning, jeg her gør —, at det ærede Medlems egen Stilling

i den københavnske Storkreds er saaledes, at hvis det ærede Medlem mister 160 Stemmer, som gaar over til Retsforbundet, saa falder det ærede Medlem ud af Rigsdagen. Det radikale Venstre gik ved Valget i November 1932 i alt tilbage fra 6,8 til 6,4 pCt. af Stemmerne i de københavnske Storkredse, altsaa 0,4 pCt. Hvis der næste Gang bliver en lignende fortsat Tilbagegang paa 160 Stemmer, altsaa 0,2 pCt., meget mindre end de har sat til sidste Gang, ja, saa bliver Forholdet det, alle andre Forhold lige naturligvis, at det ærede Medlem ikke bliver valgt til Rigsdagen. Jeg tror, det er denne rent psykologiske Betragtning, der skaber den Melankoli hos det ærede Medlem Hr. Rager, som jeg anser for at være af rent psykologisk Natur.

Den højtærede Handelsminister udtalte i Anledning af nogle Udtalelser, der var fremsat af min Partifælle det ærede Medlem Hr. Dam, med flere, om Valutacentralens Virksomhed, at han delte de Betragtninger, det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen fremførte i sin Tale ved Finanslovbehandlingen, at det, det gjaldt om, var at skabe Foranstaltninger til Værn for dansk Produktion under de forhaandenværende Forhold.

Alt dette med Værn for dansk Produktion og dansk Arbejde blev egentlig yderligere udmærket belyst af det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen. Det blev oplyst f. Eks. at dansk Træ, netop i Ly af Valutacentralens Virksomhed, er steget med 10—20 pCt. Nu er dansk Træ daarligere end svensk og pommersk Træ, og jeg tør godt sige som gammel Bygningshaandværker, at det er ganske urimelige Forhold, der her kommer frem, at man, netop i Ly af Valutacentralen, naar man nægter Valutaattest til Indførelse, kan tage en Overpris for dansk Træ.

Det er i de sidste Dage blevet oplyst igennem Statistiske Efterretninger, at det er blevet dyrere at bygge, end det var i Fjor; der er nævnt en Opgørelse paa 200 Kr. for et almindeligt Statshusmandsbrug. Det viser sig ved nærmere Undersøgelse, at Stigningen paa Byggearbejde udelukkende skyldes Stigningen i Priser paa Materialer, hvis Indførsel er begrænset paa Grund af Valutacentralens Virksomhed.

I øvrigt til Belysning af Virkningen af Valutacentralen kan jeg henvise til en Sortbog, der er omdelt til Tingets Medlemmer ved det ærede Medlem Hr. Prieme og udgivet af Grossistsammenslutningen af 1930. Der er mange værdifulde Oplysninger i denne lille Sortbog. Nu faar vi jo inden længe Valutacentralen til fornyet Behandling i dette